

lib. 11, tit. 10, n. 16. Rolan. conf. 67, n. 69. in fine lib. 3. Caphal. conf. 88, n. 25. Palm. consult. 24, n. 2. Gob. consult. 9, n. 14. & Rot. in recent. dec. 388, sub n. 1. part. 1. adeptus fuit omnimodam capacitatem ad quoscumque effectus in legitimatione comprehensos, eodem modo ac si processisset ex legitimis nuptiis, ut generaliter tradunt Bertazzol. conf. civil. 111, n. 39. Soccin. sen. conf. 63, sub n. 22, lib. 3. Peregrin. de fideicomm. art. 23. nu. 8. Cap. discept. foren. 52, sub n. 20, & contr. foren. 6, sub n. 7. Andreol. contr. 150, n. 15. Cyriac. contr. 21, n. 19, & seq. & contr. 208, n. 1. & seq. & alii plene relati à Gob. consult. decif. 9, nu. 9, & pluribus seqq. & in specie ad effectum succedendi ad fideicommissa punctualiter firmatum habetur per Rotam post Gobium dicta consult. 9, post n. 62, & seq. & in recent. decif. 85, per totam part. 15.

Haud relevante, quod impositio Censur legitimam præcesserit, quasi hæc retrahi non valisset in præjudicium Creditorum, quod semper præsumitur præservatum, concurrente præcipue clausula; Sine præjudicio juris alicui quaesiti. Quoniam cum tempore obtentæ legitimam Octavianus non esset adeo debitis involutus, ut imminens dici posset periculum decoctionis, nullaque insuper suspicio urgeat, quod illam procurasset ad effectum eludendi, supplantandique Creditores, ut late in facto probatum fuit, præcipue ex ea circumstantia, quod etiam post legitimam plures iniit contractus, semperque à Contrahentibus, & signanter à prædicta Flaminia recognitus, & acceptatus fuit pro persona legali, & facultatibus idonea; Legitimatio hinc tamquam procedens ex sola Patris affectione, & bona fide obtenta ad omnes effectus pretenditur, Alberic. in l. Patrem n. 1, & 2, ff. que in fraud. Credit. Molin. de rit. nupt. lib. 3, quaest. 49, n. 28. Gratian. discept. forens. cap. 270, n. 34. Tondu. quaest. Civil. cap. 100, n. 24, tom. 1. Rot. post Gob. consult. 9, n. 70, & seq. & decif. 85, n. 12, & seq. part. 15, recent. etiam in concursu dictæ clausulæ, Sine præjudicio juris tertio quaesiti, quæ verè adjecta censetur ad præservanda jura successione, ut declarat Rota post Salgad. in Labyr. Creditor. decif. 25, n. 6, & post Gob. consult. decif. 9, num. 69.

Et in utraque, &c.

REVEREND. P. D. GENTILOTT

FARFEN. BONORUM.

Veneris 13. Aprilis 1725.

ARGUMENTUM.

Filiatio ad effectum succedendi in fideicommissio quomodo probetur etiam si agatur de Muliere in famulatu retenta, Arcta custodia ventris quomodo intelligenda.

SUMMARIUM.

- 1 Res iudicata oritur ex duabus sententiis iuxta statum Urbis.
- 2 Item ex duabus sententiis à quibus appellatio non est interposita ex dispositione juris.
- 3 Filiatio probatur ex pluribus argumentis concludentibus.
- 4 Amplia etiam contra tertios.
- 5 Filius ab eo genitus censetur qui Mulierem domi habuit in potestate, & custodivit. & n. 16.
- 6 Accessum aliorum ad Mulierem sufficit reddi in-

- verisimilem, & moraliter impossibilem.
- 7 Partus Uxoris præsumitur editus statu Mariti.
- 8 Partus itidem Concubine statu Concubinarium.
- 9 Filiationis præsumptio non procedit ubi agitur de Muliere in famulatu retenta. Contra num. 10.
- Concubinatus verificatur cum Muliere in famulatu retenta ibidem.
- 11 Distingue inter viles ancillas, & illas retentas cum qualitatibus, de quibus in casu.
- 12 Testis de auditu auctorem non indicans non probat.
- 13 Sententia deducta ad solam probationem, attenditur sine actis.
- 14 Testi non creditur de gestis in loco à quo aberat.
- 15 Testes sine exceptione vincunt eos qui illas patiuntur.
- 17 Testium fidem contradictio in accidentalibus non minuit.
- 18 Filiationis argumentum præstat traductio Mulieris in domum Sororis Amasii absentis.
- 19 Item impositio nominis aviti in baptisinate.
- 20 Item Alimentorum ministratio Mulieri & infanti.
- 21 Rursum matrimonium postea inter Amasios contractum.
- 22 Et quod Pater puerum instituit hæredem uti filium in exclusionem vocatorum ad fideicommissum.
- 23 Tractatus consanguineorum.
- 24 Similitudo vultus.
- 25 Publica vox est fama.
- 26 Filiatio ad omnes juris effectus probatur ex pluribus simul junctis.

DECISIO IX.

Postquam vetus controversia super natalibus Octaviani Camilli ex Tyberio Soldato, & Anna Tosona interventu cujusdam transactionis, de qua in altero contemporaneo dubio, quinquaginta annos, eoque amplius siluisset: Per Septimum, & alios de Soldatis ejusdem Octaviani filios instaurata fuit coram bon. mem. Lancetta, coram quo recedendo à decifis die 9, Decembris 1644. & 23. Januarii 1647. coram clar. mem. Cardinali Corrado censuit Rota, præmissis duabus Decisionibus editis 24. Aprilis, & 20. Novembris 1716. constare de filiacione ejusdem Octaviani Camilli, & jam ad effectum successione in Bona fideicommissaria, aliaque jura Familie Soldatæ; à quo iudicatio commissa appellacionis causa in gradu restitutionis in integrum R. P. D. meo Corio prodiit die 15. Aprilis 1720. alia Decisio, & postmodum conformis sententia, in qua etiam nonnulli Colligantium acquieverunt.

At delegata mihi rursum causa cum clausula: sine præjudicio rei iudicatæ: postulato Joannis Baptistæ, & aliorum de Nobilibus, litisque Consortium, dubio commissioni consentaneo à me hodie proposito Domini mei responderunt: Constare de re iudicata: quippe quæ surgere visa fuit è duplici capite, tum scilicet iustitiæ, & validitatis non controversæ præcedentium sententiarum, quæ ex Statut. Urb. cap. 180, lib. 1. vim habent trium consistorium Rota decif. 270, n. 1, & 2. parte 15. recent. quam etiam non interpositæ adversus postremam appellacionis Auth. hodiè Cod. de appellat. Rota coram Gregor. dec. 492, n. 2. coram Merlin. dec. 745, n. 1.

Enim verò præcedentium sententiarum iustitia enitet ex antegressis tribus Cause Decisionibus, in quibus Octavianum Camillum esse filium Tyberii Soldati ex Anna Tosona firmatur ex duplici perfecto probationis genere, nempe ab arcta ventris custodia

stodia ipso tempore conceptionis, atque ex multis, iisque gravibus argumentis à nominatione, agnitione, tractatu, ac fama in vicinia pervulgata ductis, quæ ad eum, de quo agitur, finem, filiacionem concludere, probant Butr. in cap. Transmisse qui fil. sint legitimi. post num. 11. Gonzal. in cap. Per tuas de probat. num. 14. Rota coram Othobon. decif. 251. num. 17. & seq. coram Merlin. decif. 488. nu. 2. & in rec. decif. 238. nu. 2. part. 1. decif. 125. num. 2. & num. 28. & seq. & decif. 246. num. 1. 16. & 17. part. 15. etiam contra tertios Possidentes jure proprio, & independenter ab asserito Patre, Rota decif. 68. num. 2. & seq. par. 9. dec. 217. n. 2. & dec. 246. n. 1. & 2. par. 15.

Nulla autem dubitatio fuit, quin Anna Domi Tiberii arctè custodita fuerit tempore conceptionis Octaviani Camilli; Id enim planum faciunt plures Testes miro consensu deponentes modo dictam Mulierem, cæteroquin non ambiguae pudicitie, ac famæ, statim ac ad Domum Tiberii perducta fuit semper fuisse in ipsius oculis, & vigili cura Tullie Matris Tiberii, à quibus assidue, & diligenter observabatur, ut testatur Franciscus Perellus, utriusque Partis Colligantis consanguineus juxta 11. & 12. interrogatorum nulli accessum patuisse ad Domum Amasii, in cujus potestate, & arbitrio retinebatur, neque ipsum ad alienas Domos divertere, nunquam solam exire, aut vagari permisisse, ut deponit Marius Palatius juxta 10. & 26. & super 3. & 12. articulo, cum quibus omnino consentiunt Constantinus de Constantinis, & Joannes Martorellus juxta 6. Ex quibus conficitur Annam adeo accurate fuisse custoditam, ut Octavianus Camillus dici debeat filius Tiberii, utpote natus ex ea Puella, quam is Domi retinebat, & sollicitè custodiebat in Carpentoraten. Filiacionis 14. Januarii 1704. §. Sed agitur coram bo. mem. Molines, & in Romana Filiacionis super bono jure 21. Januarii 1704. §. finali coram clar. mem. Card. Priolo, & in Romana Filiacionis 24. Januarii 1724. §. Et sanè coram Eminentissimo D. Cardinali Falconerio.

Ejusmodi Testium depositio everti non poterat ex eo, quod admittant eandem Annam sæpe diversa servitia domestica extra Domum Tiberii obivisse, qua data occasione potuerit sese cum aliis commicere. Præter enim quam quod talia servitia, ut ex ipsis Testibus colligitur, fuerunt præstita, vel in oculis Tullie, & Tiberii, vel aliorum Affectantium eam foras: Tum etiam arctè custodia, præsertim in Muliere Domi retenta non adeo rigide est accipienda, ut Mulier semper clausa Domi maneat, quasi perpetuo carceri mancipata, adeo ut excludatur etiam physica possibilitas accessus aliorum, sed sufficit ita fuisse custoditam, ut expensis omnibus circumstantiis commercium cum aliis reddatur prorsus inverisimile & moraliter impossibile: Alias actum esset de communi opinione, quod filiatio respectu Patris argumentis, & præsumptionibus, evincatur. Nam exclusio possibili aliorum accessu ad Mulierem, non jam ex conjecturis, & præsumptionibus, sed directè, & necessario ex solius accedentis, & retinentis complexu illam concepisse probaretur, ut ferè per eadem verba Rot. decif. 217. nu. 9. & 10. & melius decif. 246. n. 15. part. 15. recent. at coram Emer. jun. decif. 533. n. 10. & in dicta Cause Decisione coram R. P. D. meo Corio §. Elidi.

Præterea advertentur Domini, talis custodia probationem, in casu haud quaquam requiri. Cum enim ex concordia plurium Testium rite examinatorum depositione constet, Annam adhuc virginem anno 1638. deductam fuisse in Domum Ti-

berii ab eo vitiata, in Uxor loco Domo retentam, ac non intermisso concubitu tandem uterum gerere cæpisse, sanè in his circumstantiis succedit validissima juris præsumptio, quod Octavianus Camillus conceptus anno 1639. & natus anno 1640. dici debeat genitus ex compressu ejusdem Tiberii, quemadmodum enim partus Uxoris præsumitur fatu Mariti editus, ad Textum in l. Miles §. Defuncto ff. ad l. Juliam de adult. ita etiam partus Concubine fatu Concubinarium, juxta Gloss. 7 in cap. Michael, verb. constiterit de fil. Presbyter. Andr. Gail. pract. observ. lib. 2. observ. 97. n. 11. Rot. decif. 217. n. 4. parte 15. decif. 367. n. 29. & seqq. parte 16. rec. coram Ubald. dec. 155. n. 2. coram Emer. jun. dec. 533. n. 10. ad ornatum Card. de Luc. lib. 10. & in prima decisione coram bo. mem. Lancetta §. Moti sunt, & coram R. P. D. meo Corio §. Porro.

Neque huic legali præsumptioni obicem fecit, Annam non fuisse Domi per Tiberium retentam in schemate concubinatus, sed in famulatu Tullie Matris, in quibus terminis contra Dominum Retinentem non militet præsumptio, quod eidem adscribi debeat filius ab hujusmodi Muliere susceptus, juxta Gratian. c. 562. n. 14. Rota coram Bich. dec. 101. n. 8. in rec. dec. 248. n. 13. part. 12. & decif. 123. n. 20. & seqq. post Constant. ad Stat. Urbis.

Quia vel etiam in filio suscepto à Muliere retenta in famulatu, cujus usuram corporis Dominus capiat, locum habet allegata præsumptio; Nam & cum illa verificatur concubinatus juxta Can. Ancillam 32. quaest. 2. Anchar. conf. 225. n. 6. vers. Super alio dubio, Capr. conf. 2. n. 4. Mascard. de probat. conclus. 788. n. 8. Paleot. de noth. & pur. cap. 26. n. 3. & in puncto reprobatas contrariis autoritatibus, Rota coram Emerix jun. decif. 533. n. 10. & decif. 23. n. 2. ad Card. de Luc. lib. 10. vel contrarium procedit, ubi agitur de focariis, & aliis Mulieribus in ministerio inferioris familie addictis, & plena libertate fruentibus Domi, in qua plures Servi, & Ancillæ aluntur; Secus verò, & in hypothesi, in qua, ut ex Testibus probatur, Anna fuit à Tiberio privato Cive Domi retenta, absque alio hominum famulatu, ut notabili distinctione eidem mensæ adhibita cum Tullia Matre, nullo certo salario constituto, Come cosa sua, Come Moglie sua propria, ut bene distinguendo probat Castald. conf. 100. n. 8. Rot. coram Seraphin. dec. 199. n. 1. & solidè advertit dict. Decif. coram R. P. D. meo Corio §. Haud refragante.

Iterum autem existimarunt Domini, segregandos esse Testes antiquitus examinatos contra honestatem Annæ, quos constanter in præteritis propositionibus semper rejecerunt tanquam mendaces; & falsitatis manifestos; Primus enim Testis Tiburtius Clarellus homo vilis, qui de se fatetur exercere, Parte del Testimonio, deponit de solo auditu, neque refert à quibus audiverit, ideoque nihil probat, Rota coram Priolo decif. 132. n. 7. coram Duno. jun. decif. 296. n. 6. coram Cerro, decif. 869. n. 4. Alter verò Fatius Clarellus, qui deponit omni pejori modo ob hanc ipsam causam falsæ depositionis contra Annam, fuit ad opus condemnatus, & re ipsa transmissus, prout ex sententia criminali, quæ deducta ad effectum probationis, non executionis, etiam sine actis attenditur, ut in simili Rot. decif. 167. n. 14. par. 13. rec. & in Romana Filiacionis super bono jure 8. Aprilis 1707. §. Et quidem coram bo. mem. Omasia. Tertius autem Pennacchius nihil proficit, ut potè non infirmatus, & qui plures annos ante, & post nativitatem Octaviani Camilli Roma non exierat, ideoque testari non potuit de his, quæ fiebant in Castro novo Rota decif. 332. n. 7. post 2. vol. conf. Farinac. Quartus demum Bernardinus, ultra alias plures exceptiones, quas patitur in persona,

in persona, & dictis, fuit in iudicio criminali ob hanc eandem causam mendacii infimulatus, & de falso convincitur à contrariis Testibus omnibus exceptione majoribus, quibus magis esse deferendum docet *Rota coram Ubald. dec. 155, nu. 8. coram Gregor. decis. 322, num. 6. Bich. decis. 378. num. 4. decis. 309, num. 12. part. 10. & decis. 520, num. 15, part. 19. rec. tom. 2. & in prima Cause Decisione coram bo. mem. Lancetta §. Præcipuum.*

Remotis verò his Testibus succedebat alterum probationis genus desumptum à peculiaribus circumstantiis, & præ cæteris occurrebant binæ illæ in præcedentibus instantiis ponderatæ, & admittæ, quæ partum Annæ præcesserunt, quarum una erat, quod eadem Anna traducta fuit in Domum Tiberii adhuc virgo, atque ab eodem compressa, ut deponit tertius Testis, *lit. O. P. T. cum quo concordant quartus, & quintus lit. KKKK. & TTT. & sextus Testis lit. OOOO. qui Testes cum etiam concludant continuatam consuetudinem, oritur proinde validissima præsumptio, quod Octavianus Camillus genitus fuerit ex concubitu Tiberii cum eadem Anna, sub sua potestate, & arbitrio domi retenta, Rot. decis. 76, num. 2, & 3, part. 3, recent. decis. 279, num. 5, & decis. 332, num. 4. post 2. volum. conf. Farin. & coram clar. mem. Cardinali Caprara decis. 140, num. 7, part. 1, & firmat prima Cause Decisio coram bon. mem. Lancetta §. Moti sunt, & in altera coram R. P. D. meo Corio §. Porrò.*

Quamquam autem aliqui ex dictis Testibus videantur discordare circa tempus sequutæ immunitationis, & alias leves circumstantias; attamen cum vis conjecturæ non versetur circa tempus, & alia accidentalia, sed in substantiali, & principali facto, in quo omnes conveniunt, devirginationis scilicet, continuatæ habitationis, ac commercii; Ideo si quæ subest accidentalitatis discordia, & contradictio, illorum fidem non immittit, *Rota dec. 614, num. 6, coram Buratt. decis. 331, nu. 12, & 13, parte 6, decis. 488, num. 6, & decis. 554, num. 18, parte 18, rec. & in dicta Romana filiationis super bono iure 18. Aprilis 1707. §. Non obstantibus coram bo. mem. Omaña.*

Altera desumebatur ab anxia cura per Tiberium adhibita, ut Anna partui proxima, conservandæ illius honestatis, & publici scandali evitandæ causâ, ad oppidum Poli in Domum Catharinæ Soldatæ fororis traduceretur, neque enim credibile est, quod Tiberius hanc provinciam in se sumpisset, aut Catharina operam suam impendisset, nisi revera ex illegitimo fratris complexu Anna prægnans fuisset, *Gozzadin. conf. 13, n. 45, Decian. resp. 1, n. 114, volum. 3. Paris. conf. 10, nu. 60, vol. 2. Rota divers. decis. 178, num. 4, part. 1. & alii allegati in Romana Filiationis 24. Januarii 1724. §. Rursus coram Eminentissimo D. Card. Falconerio.*

Statim autem sequuto partu eadem Catharina sollicita fuit, ut recens natus Sacro Fonte lavaretur, utque fratris delictum obtegeret curavit in libro Baptismatum describi tanquam spurium, imposito nomine Octaviani Camilli avito in Familia Soldatæ; prout de utroque testatur Parochus ipse qui infantem baptizavit, ejusque famula, quæ sanè filiationis probationem valde coadjuvant *Decian. conf. 1, nu. 79, vol. 3. Giovagnon. conf. 21, nu. 2, lib. 1. Rota coram Ubald. decis. 155, num. 3, coram Merlin. decis. 658, nu. 7. & in dicta Romana Filiationis 24. Januarii 1724. §. Sequuta coram Eminentissimo D. Card. Falconerio.*

Accedunt plures, & magis urgentes circumstantiæ subsequentes partum, postquam eadem An-

na uua cum infante reversa est ad Domum Tiberii, qui puerum uti filium suscepit, & amavit, alimentum ipsi, tum Matri præbuit, de illius educatione sollicitus fuit; Hæc enim cum paternæ erga filios pietati præcipue convenient, ideò maxime arguunt ipsum esse Patrem, qui talia præstat, *Felin. in cap. per tuas de probat. Rota decis. 658, num. 8. coram Merlin. coram Cerro decis. 294, num. 4, decis. 68, num. 7, part. 9. decis. 310, nu. 4, parte 11, & decis. 212, num. 8, parte 19, recent. & in prima Cause Decisione coram bo. mem. Lancetta §. Præterea.*

Continuato deinde cum Anna commercio, & consuetudine, cum illa tandem legitimum matrimonium contraxit, quod tribuendum esse amori erga filium, advertit *Rota decis. 309, nu. 6, parte 10. Indè Octavianum Camillum tanquam suum legitimum per subsequens matrimonium morti proximus anno 1643. hæredem ex Asse instituit posthabita penitus Catharina forore; Hanc autem Tiberii declarationem in actu adeo serio, & congruente emissam maxime esse faciendam visum fuit, cum præsumi non possit, quod idem Tiberius in extremo vitæ spiritu in fraudem fororis, ad quam veluti unicam de familia supersitem Bona fideicommissaria, & alia jura familiæ redibant, Octavianum Camillum sibi falso pro filio asserere voluerit, ad tradita per Decian. conf. 1, nu. 109, vol. 3. Gozzadin. conf. 13, num. 7, & 42. De Luc. ad Gratian. cap. 562, num. 12. Rot. d. cis. 641, num. 5, & decis. 777, num. 4, parte 3, & dec. 314, num. 3, part. 6, recent. & in dicta prima Decisione 24. Aprilis 1716. §. Præ cæteris.*

In cumulum addi possunt tractatus erga Octavianum habitii; etenim tanquam filius Tiberii à Tullia ejus Matre, necnon à Catharina ejusdem Tiberii forore, ac ab aliis consanguineis agnitus fuit. Id quod non mediocriter conducit ad filiationis probationem confirmandam *Rota in Medio-lanen. Capellanæ 23. Martii 1703. §. Minusque coram bo. mem. Ansaldo, & in dicta Romana Filiationis §. Ad stipulantibus coram Eminentissimo Cardinali Falconerio; Expressio, & similitudo vultus, & habitudo corporis, quibus Octavianus simillimus erat Tiberio, quæ auget filiationis argumentum *Rota coram Royas decis. 159, num. 6. coram Cerro decis. 294, num. 5. coram Emerix jun. decis. 533, num. 5. Demùm publica vox, & fama, apud Incolas Castrî Novi, quam etiam admittunt ipsi contrarii Testes reprobatii, quæ fama, & communis opinio, sicuti in aliis probationibus, ita pro justificanda filiatione plurimum solet operari, Menoch. de arbitrar. lib. 2, contr. 1, cas. 89, num. 25, 88, & seqq. Rota decis. 199, num. 2, in fine parte 3, decis. 314, num. 9, parte 6, decis. 68, num. 6, & 7, part. 9, decis. 310, num. 6, parte 11, recent. & decis. 72, num. 11, coram clar. mem. Card. Caprara. Ex quibus omnibus certis actibus simul junctis, sine ullo dubio oritur certa probatio filiationis ad omnes juris effectus, etiam successione sufficiens, *Adden. ad Ludovis. decis. 349, nu. 8. Rota coram Merlin. decis. 488, num. 2, coram Royas dec. 159, num. 2, & 3. Orthobon. decis. 251, num. 17, & seqq. & in recent. decis. 246, num. 16, & seqq. parte 15.***

Et ita remissivè in reliquis ad præcedentes Decisiones utraque Parte disceptante &c.

REVEREND.

R. P. D. LANCETTA DECANO

LEOPOLIEN. MATRIMONII SUPER ALIMENTIS,

ET SUMPTIBUS LITIS.

Ven. 6. Martii 1722.

ARGUMENTUM.

Alimenta & sumptus Litis debentur Uxori litiganti cum Viro super validitate matrimonii, præsertim si ea favorabilem obtinuerit sententiam. Reditus in causam alimentorum Uxori à Viro assignati exigibiles effecti ab eo sunt supplendi. Quantitas alimentorum & sumptuum unde metienda.

SUMMARIUM.

- 1 Alimenta & sumptus liti presentare tenetur vir uxori litiganti super validitate matrimonii.
- 2 Præcipue si uxori opitulatur bonum jus ex sententia deductum.
- 3 Vir qui alimenta uxori assignavit illa amplius negare non potest.
- 4 Vir tenetur exigibiles uxori præstare redditus pro alimentis assignatos, etsi id non promiserit.
- 5 Uxor redditus hujusmodi acceptans censetur acceptare demonstrativè, non taxativè.
- 6 Alimentorum quantitas inter virum & uxorem stabilita præsumitur congrua qualitati personarum.
- 7 Sumptus liti metiendi sunt æqualitate causæ & personarum.

DECISIO X.

Quemadmodum expositum fuit in contemporanea decisione, postquam Sacra Congregatio Concilii approbando sententiam in partibus latam à Reverendissimo Leopoliensi rescriperat pro validitate Matrimonii in Civitate Gedani contracti inter Serenissimum Principem Constantinum, ac D. Comitissam Mariam Josepham de Wessell, & postquam eadem D. Comitissa obtinuerat successivè coram A. C. sententiam super executione dicti decreti, & una simul pro subministrazione alimentorum in annuis Tallaris 8. mil. Imperialibus ex benigna interpositione Regii Principis Jacobi Sponsi Fratris, deventum fuit inter Partes ad quandam provisionalem concordiam, in qua inter cætera assignatæ fuerunt D. Comitissæ in causam alimentorum jam ab A. C. in majori summa taxatorum annuæ lib. 16. mil. monetæ Franciæ super Fiscalibus illius Regni.

Verùm quia tempore procedente Fiscalia assignata, ad eum statum reducta fuerunt, ut jam nullus fermè fructus exigi possit; Hinc D. Comitissa, unà cum altero Dubio respiciente validitatem contracti Matrimonii, curavit disputari etiam alterum, An sint subministranda alimenta, & sumptus liti, & in qua summa, cui DD. affirmativè in omnibus responderunt pro summa infra exprimenda.

Quod enim in genere deberentur D. Comitissæ

alimenta, & sumptus Litis, vix erat, ut in controversiam venire posset, cum pendente lite inter Virum & Uxorem super validitate Matrimonii, receptissima sit in jure conclusio, quod uxori præstanda sint alimenta, & sumptus liti, Sanchez de Matrimon. lib. 2. disp. 41. nu. 51. Surd. de aliment. tit. primo quæst. 118. n. 6. & per tot. Rot. coram Royas decis. 422, num. 3, & seq.

Et si ea regulariter procedit in cæteris casibus, potiori sanè Jure admittenda erat in præsentii, ex duplici Facti circumstantia; Altera nimirum, quod agitur de Matrimonio, super cujus validitate, ultra sententiam in partibus latam ab Archiepiscopo Leopoliensi. adest resolutio Sacræ Congregationis Concilii, & hodiè accessit altera hujus nostri Sacri Tribunalis, unde militat favore Uxoris fortissima præsumptio boni Juris, Card. de Luc. de matrim. dist. 2, nu. 3, & 4. Rot. dicta decis. 422, nu. 6, & 7. coram Royas. Altera verò quod jam ipse Regius princeps Constantinus hanc suam obligationem agnovisse videretur, dum in dicta Concordia D. Comitissæ, in hanc causam assignavit annuas lib. 16. mil. unde intrat Regula de qua in C. factum de reg. jur. in 6. & in leg. in ambiguis §. Non est novum ff. eodem tit.

Non obstat, quod virtute ejusdem Concordiæ translatus fuerit in D. Comitissam ex istamet causa alimentorum Fundus majoris redditus pro rata annuarum lib. 16. mil. quodque ipsa eodem fundo acceptato liberaverit D. Principem in amplissima forma à quacumque præcedenti obligatione, etiam per pactum de non petendo.

Perperam enim exinde inferebatur, quod immunitio, & quasi integra deperditio dicti annui redditus assignati ex post sequuta citra ullam, vel minimam culpam D. Comitissæ Assignatariæ, ejus damno cedere deberet. Quidquid namque de hoc esset, si ageretur de Fundo empto, ac vendito; Illud utique certum est, quod cum agatur de annuo redditu pro alimentis assignato tenetur assignans illius exigibilitatem præstare, etiam si ea expressè promissa non fuerit, ut in terminis Dotis, quæ alimentis æquiparatur firmant Barbof. in l. 51, nu. 10, & seq. ff. solut. matrim. Tondut. quæst. Civil. 39, nu. 49. Rot. in recent. decis. 306, nu. 8, par. 17, & decis. 171, nu. 15, par. 18, tom. 1. Et si Fundus assignatus defecerit, debet alium ejus loco supplere, cum assignatio illius facta censetur demonstrativè, non taxativè, & corresponsiva liberatio, & quietantia recipientis non aliter intelligenda sit, quam rebus in eodem statu manentibus, ad Text. in leg. Lucius Titius ff. de aliment. & cib. leg. ubi Gloss. & Doctores, Guzman. de evict. quæst. 30, sub n. 28. Mant. de conjectur. lib. 9, tit. 3, sub nu. 20. Guidopap. decis. 8, per tot. Rot. decis. 63, n. 21, par. 11, rec.

Hoc itaque constabito, quod D. Princeps debeat pro alimentis D. Comitissæ ejus uxori præstandis alium fundum subrogare facilis, & promptæ executionis loco Fiscalium in concordia assignatorum, quæ pænè perierunt, quod attinet ad summam in qua alimenta subministranda veniunt, DD. non recedentes à placito Partium in dicta Concordia designato, censuerunt illam taxandam esse in annuis lib. 16. mil. monetæ Franciæ, ad rationem tamen valoris, qui currebat tempore ejusdem Concordiæ. Cum ex hoc ipso, quod dicta annua præstatio fuit tunc solemniter acceptata à D. Comitissæ, præsumi debebat congrua, & proportionata tum ipsius conditioni, & necessitati, tum quoque dignitati D. Principis ejus Viri, juxta regulam, cum qua in hisce casibus proceditur, & præsertim in hoc Sacro Tribunali, ex deductis per Rot-

in